

Andican Kasabının İşlediği Cürüm İşte Böyledir!

Taşkent Tâğutu'nun Andican'daki cürümlerine dâir aşağıdaki bilgiler Orta Asya'dan bize ulaştı:

Eski Sovyetler Birliği Cumhuriyetlerinde ve özellikle Andican'a yakın olan Kırgızistan'da meydana gelen hâdiselerin bir sonucu olarak Kerimov, bu dalgaların eninde sonunda kendisine ulaşacağını idrak etti. Böylece kendini kaybedip çılgına döndü. Ruslar da önceden kendisine hâdiselere karşı, insanlar arasında ajanlarını yayması ve onların da kendilerini onlardanmış gibi göstererek kendisine karşı tahrik etmek üzere yaygara koparması şeklinde tavsiyelerde bulundular. Böyle yaparak kendisine karşı olabilecek bir muhâlefete kimlerin liderlik edebileceğini anlayacak ve daha onlar kendisine karşı harekete geçmek üzere toparlanmadan önce bizzat harekete geçerek -kendi usulünce- onlara şiddetle saldıracaktı. Bundan sonra on binlerce Müslümanın, -özellikle Rusya'nın Hilâfet'e çağırdığı için terörist olarak tanımladığı- **Hizb-ut Tahrir** şebâbının bulunduğu hapishanelere yönelecek ve hâdiseleri hapishaneden kışkırttıkları veya hapishanede isyan başlattıkları suçlamasıyla bu defa hapishanedekilere saldırarak ve onları da orada katledecekti.

Andican hâdiselerinden yaklaşık bir ay kadar önce, Kerimov ile Rusya arasında bu gizli plân üzerinde anlaşmaya varıldı. Plânın yürütülmesini kendi tarafından kolaylaştırması için de Kırgızistan'a baskı yapıldı. Diğer taraftan Kerimov, Özbek askerlerinin plâna göre olması gereken çoklukta bir katliama girişmekten çekinebilecekleri korkusuyla, öldürülen insanların sayısını artırmak üzere Rus askerlerine ihtiyaç duyduğunu bildirdi. Ruslar da kanlı katliamlar konusunda eğitilmiş özel kuvvetlerden 5.000 cellat göndereceğine dâir söz verdi. 2005'in Mayıs ayının başı itibariyle Tâğut, kendi güvenlik elemanlarını insanlar arasına "sızdırmaya" başladı ki kendilerini onlardanmış gibi gösterebilirler, Kerimov'a karşı harekete geçmek üzere onları kışkırtabilirler ve onların temel ihtiyaçları olan elektrik, su ve doğalgaz gibi konularda ve yine evlatlarının hapishanelerden çıkarılması hususunda taleplerde bulunabilirler.

Hizb-ut Tahrir orada bu plânın farkına vardı. Zîra deliller apaçıktı ve kışkırtıcılardan bazılarının Özbek güvenlik birimlerinden oldukları biliniyordu. Fakat onlar kendilerini oradan ayrılmış ve Kerimov'a karşı çıkmış gibi gösteriyorlardı. Onların kışkırtmaları da apaçıktı. Zîra insanlarla ve Hizbin şebâbı da dahil olmak üzere hapishanedekilerin aileleri ile bağlantı kuruyorlardı. Hizb, insanlarla görüşerek onlara, bu işe kalkışanların Tâğut'un güvenlik birimlerinden olduğunu anlatmak için elinden geleni yaptı. Fakat Tâğut'un birimleri oldukça kurnaz ve sinsi davrandılar. Hatta bazıları da insan hakları örgütlerinden olmak üzere ve özellikle evlatlarının hapsedilmesinden ötürü Tâğut'tan şiddetle nefret eden mazlumlardan ve temel ihtiyaçlarının karşılanmaması nedeniyle çok kötü bir hayat süren zavallılardan çok sayıda insanı kendi taraflarına çekebildiler.

İşte böylece insanlar 12.05.2005'in gün bitimi itibariyle Andican kentindeki Merkez Meydanı'nda toplandılar ve gece de orada toplanmaya devam ettiler. Nihâyet 13.05.2005 Cuma günü yaklaşık 50.000 kişiye ulaşılar. Sonra 12-13.05.2005 gecesi boyunca, -çoğunluğu Kerimov'un uşaklarından oluşan- silahlı bir grup harekete geçip Andican Hapishanesi'ne yöneldi. Hapishanedekilerden çoğunu dışarı çıkardılar ve büyük çoğunluğunu öldürdüler. Onlardan sadece çok az bir kısmı kurtulabildi. Kurtulan mahkumlardan birinin şahitliğine göre, o silahlı grubun ilk olarak öldürmeye yöneldiği mahkumlar, **Hizb-ut Tahrir**'in şebâbı idi. Ondan sonra artık görünmediler.

Tâğut, 13.05.2005 sabahı erkenden Andican'a geldi. Havaalanı 10.05.2005 günü onu karşılamaya zaten hazırlanmıştı. Bu da hâdisenin önceden plânlandığı anlamına geliyordu. Sonra Kerimov, 11.05.2005 günü Andican'a getirilen Rus askerlerine, -yaşlı veya genç, kadın veya çocuk ayırımı yapmaksızın- Andican Merkez Meydanı'ndaki herkese ateş etmeleri tâlimatını verdi. Tâğut o gün ikinci vakti Taşkent'e geri döndüğünde meydana insanları üzerine yağmur gibi mermi yağdırılıyordu. Bu ateş açma, Cuma günü ikindiden 14.05.2005 Cumartesi sabahına kadar yoğun bir şekilde sürdürüldü. Andican katliamında öldürülenlerin sayısı, -güvenilir kaynaklara göre- yaklaşık 7.000 olarak tahmin edildi. Fakat Devlet, bir yerde katledilenlerin her 400-500'ünü toplayıp sakladı. Bu yaklaşık dört gün sürdü. Eskiden Sovyetler Birliği döneminde yapıldığı gibi, kentin etrafı -demir perdelerle- kapatılarak medyanın gelmesi ve kentten giriş-çıkış yapılması engellendi. Bundan sonra Tâğut, birçok haber medyasına, onlar için belirlenmiş yollar üzerinden kente giriş izni verdi. Fakat insanlarla konuşmaları engellendi ve sonra yine onlar için belirlenmiş yollardan geldikleri gibi geri çıkarıldılar. 14.05.2005 akşamı, yerel saat ile 18'de Özbek Televizyonu, Andican kasabının düzenlediği basın toplantısını yayınladı. Konuşmasında, küçük bir İslâmî grup olan el-Ekremiyye'nin hapishaneye saldırdığına, kapıları açtığına ve kendileriyle birlikte isyan etmeyen mahkumları öldürdüğüne atıfta bulunarak **Hizb-ut Tahrir**'i hâdiselerin arkasında olmakla suçladı. Oysa gerçekte hapishane içinde ve dışında katliamı yapanlar, el-Ekremiyye değil bizzat Kerimov'un cellatlarıydı. Aşağıdaki hususlar, mahkumların katledilmesinin ardında bizzat Kerimov'un bulunduğunu göstermektedir:

1. 14.05.2005 Cumartesi akşamı düzenlediği basın toplantısında Kerimov, hapishaneye saldıran silahlı grubun kendileriyle birlikte isyan etmek ve kendi saflarında yer almak istemeyen bütün mahkumları öldürdüğünü söyledi. Bu da, hapishane katliamı ortaya çıktığı zaman mahkumların öldürülmesine dâir bir bahane üretmek içindi.

2. Taşkent'teki insanlar, Andican Hapishanesi'ndeki evlatlarının durumunu sormak üzere Hapishaneler Dâiresi'ne gittiler. Onlardan ertesi gün gelmeleri istendi. Ertesi gün gittiklerinde ise dört gün sonra gelmeleri istendi. Bundan sonra onlara hiçbir yanıt verilmedi.
3. Hapishaneler Dâiresi'nden olan kişiler, Andican'daki mahkumların ailelerine giderek, onlara evlatlarının hapishaneden kaçtıklarını, şu anda onları aramakta olduklarını ve evlerine dönmeleri halinde kendilerine teslim etmeleri gerektiğini söylediler. Yine bu da hapishane katliamı ortaya çıktığı zaman mahkumların öldürülmesine dâir bir bahane üretmek içindi ki “*evlatlarınız hapishaneden kaçtılar, sonra da silahlı gruplar onları öldürdü*” diyebilsinler.
4. Ayrıca bu silahlı gruplar arasında Özbekçe'den farklı bir dil işitiliyordu. Bu da onların, Kerimov'un katliam yapmak için getirilmiş Rus cellatları olduklarını teyid etmektedir.

Son olarak bize ulaşan haberlere göre, Özbekistan'ın diğer hapishanelerinde de Müslüman mahkumlar, özellikle Hizb-ut Tahrir'in şebâbından olanlar tasfiye edilmekte, öldürülmektedir ve bunların sayıları binleri aşmış durumdadır. Yine halkın aktardığı bilgilere göre, Özbekistan'daki bu katliamlar neticesinde katledilenlerin sayısının 10.000'in üzerindedir. Diğer bazı haberlerde ise bu sayının 20.000 olduğu belirtilmektedir.

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki bu katliamlar, Batı'nın İslam'a ve Müslümanlara karşı ne kadar kindar olduğunu yeniden kanıtlamıştır. Amerika ile Rusya, Orta Asya'da bilhassa Özbekistan'da onu kendi taraflarına çekmek için birbirleriyle çatıştıkları, çıkar ve nüfuz paylaşımında anlaşmazlığa düştükleri halde, söz konusu olan Müslümanların ve özellikle **Hizb-ut Tahrir** şebâbının katledilmesi olduğu sürece, aralarındaki sürtüşmeleri bir tarafa bırakmaktadırlar. Bu gerçek, bu akıtılan kanlara karşı verilen tepkilerden belli olmuştur. Onların tepkileri, sanki bu kargaşa hâdiseleri futbol stadyumundaki gürültüleri gibi, sahte ve rezil tepkilerdi. Onlar, gazetecilerin Andican'a girmelerine izin vermesi için Tâğut'a baskı yaptıklarını söylediler. Fakat gerçekte sadece Tâğut'un onlar için belirlediği yollardan girebildiler ve insanlarla konuşmalarını engellediler. Sonra gazeteciler, Tâğut'un belirlediği yollardan girdikleri gibi geri çıktılar. Eğer bu katliamlar halkı Müslüman olmayan dünyanın en küçük köyünde gerçekleşmiş olsaydı, bu devletler ve bilhassa Amerika, insan hakları ve demokrasi laflarıyla dünyayı velleveye verirlerdi! Biz, bu Kâfirlerin ve onların uşaklarının İslam'a ve Müslümanlara karşı takındıkları nefretle dolu kindar tutumlarının tamamen farkındayız. Onlar Müslümanlara, bilhassa Hilâfet'in kurulması için çalışanlara karşı birleşmektedirler ki onun kuruluşunu önleyebilsinler. Zira kendilerinin ve uşaklarının helâkına neden olacak o Hilâfet, onların uykularını kaçırmaktadır. Fakat bilsinler ki onların bu kindar tutumları, Hilâfet'in kurulması için bizi daha bir kuvvetle hareketlendirecek ve adımlarımızı daha da hızlandıracaktır. Allah'ın izniyle nusreti, zaferi çok yakın görüyoruz. İşte o gün İslam'ın kindar düşmanları olan sömürgeci kâfirler, nasıl bir yıkılışla yıkıldıklarını göreceklerdir.

Ey Müslümanlar!

Andican kasabı tarafından akıtılan Müslümanların nezih kanları, asla heder olmayacak ve **Hizb-ut Tahrir** bunu kat'iyyen unutmayacaktır. Bilakis hâfızasına kazıyacaktır. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] nın kullarından sâlih olanları Halîfe kılacağına dâir vaadi ve Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] in **Râşidî Hilâfet**'in yeniden dönüşüne dâir müjdesi, Allah'ın izniyle, hiç şüphesiz gerçekleşecektir. İşte o zaman bu Andican kasabı için, gâyet âdil ve oldukça şiddetli bir kisas olacaktır. Öyle kuvvetli bir kisas ki onun peşinden sürüklenenleri de onunla beraber çepeçevre kuşatacaktır. Taşkent Tâğutu, şu anda katillerin dansıyla dansetmektedir. Muhakkak ki Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] zâlimlere mühlet verir, fakat onu tuttuğu an, artık onu bir daha bırakmaz. Bu fâcir zâlim Allah'ın izniyle elbette tutulacaktır. Nitekim Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

Muhakkak ki Allah zâlime mühlet verir. Tâ ki onu tuttuğu zaman artık onu bırakmaz.

[Buhârî rivâyet etti]

Size gelince, ey evlatlarını kaybeden Müslümanlar! Sabredin ve sebat gösterin. Bilin ki onlar, İnşâAllah Nebîler, Siddîklar, Şehîdler ve Sâlihler ile beraber en-Na'îm Cennetlerindedirler. Onlar ne güzel arkadaşlardır... Hiç kuşkusuz onların akıtılan nezih kanları, size nusret, zafer ve izzet olarak geri dönecektir. Çünkü karanlıktan sonra kesinlikle fecrin aydınlığı vardır ve her zorluktan sonra da kesinlikle kolaylığın gelişi kaçınılmazdır.

Muhakkak ki her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.

Gerçekten de her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.

Öyleyse Allah'ın izniyle gelmekte olan yakın zafer ile sevinin!

Şüphesiz ki Allah emri üzere gâlibdir, muktedirdir. Velâkin insanların çoğu bunu bilmezler. ^[Yûsuf 21]